

Tårar från tredje våningen

det är fredag
en gråmulen höstdag
och med en tom blick
stirrar jag ut genom fönstret från tredje våningen
utanför ser jag hur löven faller från träden
så hjälplöst hopplösa
precis som regnet längs mina kinder

det finns så mycket känslor i mig
så många ord
men jag är alldeles stum
mitt hjärta är paralyserat
det har slutat att slå
mina vackra hoppfulla drömmar
har blivit fula trasiga bitar
av framtidsvisioner som inte längre existerar

jag vill inte se när du går
så jag blundar
hårt
jag vill inte vara utan dig
jag vet inte hur jag ska klara mig
om jag överlever att förlora dig igen
men jag kan inget mer göra
när jag redan givit dig hela mitt fåniga hjärta
jag vet inte vad som kommer hända
men brustna hjärtan är alltid höstens tema

och jag må vara en dum idiot
som inte kan hålla tyst
du har dina anledningar
men jag har mina egna
jag tänker inte

jag kan inte
bara glömma allt
men jag kommer inte hålla dig kvar mot din vilja

allting har blivit ingenting
och även om du aldrig blir min
så är jag alltid din

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicklas med Poeter.se id #4315 innehar upphovsrätten